

De Posthoorn – 28 september 1972

binnen en buiten de lijnen

**Lenig en Snel-secretaris Guido Halleen:
Clubs moeten veel meer op
gemeentelijk sportbeleid letten**

Het was voor de aan een college van negen gezagsdragers gewend geraakte leden van Lenig en Snel een hele stap zich voortaan geleid te weten door een bestuur van vijf mensen. De afvloeiingsregeling gaf wat problemen, maar nu de zaak alweer een jaar draait kan men slechts toegeven dat die stap van toen een goeie geweest is. Guido Halleen (29), alweer zeven jaar bestuurslid waarvan de laatste drie jaar als secretaris, kijkt gewoonlijk wat verder dan de (meestal enge) verenigingsgrenzen, al ontspringt zijn ergernis over veel (vooral gemeentelijke) activiteiten of over juist het uitblijven daarvan uiteraard wel aan z'n warm voor Lenig en Snel kloppende hart. In de volgende regels lucht hij dat hart, sterker nog: hij haalt het op aan zakelijk geformuleerd onbegrip over wat de Gemeente nou eigenlijk wil en wat niet. En dat alles dan met betrekking tot Lenig en Snel, die bloeiende vereniging aan de Hengelolaan.

Waarom kleine clubs evenveel subsidie als grote?

„Er is een gemeentelijke subsidieregeling voor het bouwen van clubgebouwen. Die is zodanig dat je 25 procent van de stichtingskosten kan krijgen, met een maximum dat nu is vastgesteld op 25 procent van 133.000 gulden. Nu is er verschil tussen een grote en een kleine vereniging. Een kleine vereniging zal voor anderhalve ton een clubgebouw neer kunnen zetten, wij als grote vereniging van 800 leden moeten gewoon een grotere behuizing neerzetten. We hebben nu plannen om het clubgebouw aanzienlijk uit te breiden. Er moet een recreatieruimte bijkomen, een sauna- en een massageruimte, een kantoortje en een archief en twee bergruimten voor het materiaal en voor de keuken. De ruimte wordt, alles bij elkaar, meer dan verdubbeld. Vorig jaar zijn we met de voorbereidingen begonnen. Nu hadden we al 's een kleine uitbreiding van ons clubgebouw gehad. Daar hebben we toen 7.000 gulden subsidie voor gekregen. Die subsidie wordt nu in mindering gebracht. Bij ons gouden jubileum, in december 1970, kwam wethouder Vink ons een cadeautje aanbieden: subsidie voor ons plan tot het verbouwen van de scheidsrechtersaccomodaties en douche-installaties in beide kleedgebouwen. Het was namelijk erg gek: de spelers hadden douches, maar de scheidsrechters hadden alleen een wasbakje. De Gemeente vond ons plan prachtig en we kregen 5.000 gulden subsidie. Maar nu wordt ook deze subsidie in mindering gebracht. Dat vinden wij eigenlijk een ongelukkige regeling, dat de kleinere verenigingen evenveel subsidie krijgen als de grotere die meer nodig hebben”.

Tien-procent-regeling: extra-boete voor de grote clubs

„Een andere onbillijke regeling geldt het huren van de velden. Grote verenigingen die hun velden optimaal benutten kunnen hun complex van de Gemeente huren op jaarbasis. Dat wil zeggen dat ze de velden als het ware in eigen beheer hebben. Er zijn, geloof ik,

zo'n twaal verenigingen die hun velden op jaarbasis huren. VCS en Storcks zijn daar ook bij, maar die clubs worden dan nog 's extra belast. De Gemeente vraagt namelijk nog 's 10% van de inkomsten uit contributies, donaties en entreegelden. Door het feit dat je als vereniging groot bent krijg je nog eens een extra boete. Bij wethouder Vink is, ook vanuit de gemeenteraad, al aangedrongen op verandering, maar we zijn nu een jaar verder en er is nog steeds niets aan gedaan. Ik weet ook wel dat de wethouder niet alles tegelijk kan. En in de hele Haagse agglomeratie is men bezig de subsidieregelingen gelijk te trekken, maar het overleg verloopt moeizaam. Die 10% regeling houdt daar kenelijk verband mee. Maar het moet toch mogelijk zijn die regeling eruit te lichten.

Clubs dupe van wanbeleid in prestige-object Uithof

Dan is er de kwestie-Uithof. Het project Uithof id door – ik kan het niet anders stellen – wanbeleid ineens 3,9 miljoen gulden duurder geworden. Bij dit prestigeobject moet zo nodig een restaurant en zo. De Gemeente stond voor de keus: stopen en dit project onafgemaakt laten staan of doorgaan en 3,9 miljoen bijpassen. Het laatste hebben ze gedaan. Ik ben van mening dat het toch mogelijk moet zijn bepaalde onderdelen van dit project minder luxueus te maken of de bouw van het restaurant uit te stellen. Men zit hier in deze buurt bepaald niet om een restaurant te springen, zeker niet nu er in het Zuiderpark bij FC Den Haag ook één komt. De Korfbalbond heeft BenW en de Gemeenteraad al geschreven hetb niet eens te zijn met deze gang van zaken, omdat die 3,9 miljoen gehaald zijn uit de begroting voor Sportzaken. De consequenties voelt Lenig en Snel nu aan den lijve. We hebben bericht gehad dat onze subsidie-aanvraag akkoord is maar dat we voorlopig niet op de centen hoeven te rekenen, een gevolg van die extra uitgave voor Uithof. Wij zitten te springen om te beginnen, maar zonder geld begin je niks. Zouden we nu beginnen met bouwen, dan moeten we eerst extra geld lenen tot de tijd dat we die subsidie binnenhebben.

Dat geeft extra kosten en dat kan gewoon niet. Ben je dus als vereniging uitgegroeid tot een grote vereniging - bovendien wil de Gemeente grote verenigingen, schaalvergroting en multisportverenigingen - dan krijg je als dank een soort extra boete".

Multisportverenigingen? Akkoord, maar hoe?

„In 1967 is er in de Sportnota van B en W, die toen van Dankelman was, onder meer gesproken over schaalvergroting bij de verenigingen. Dat was efficiënter, qua financiën en qua accommodaties. Nu, vijf jaar later, is die multisportgedachte in Den Haag nog niet van de grond gekomen. Er zijn verenigingen die het echt proberen - Haag 68 bijvoorbeeld - maar het lukt niet omdat de sportaccommodaties er niet op aangelegd zijn. Alle voetbalvelden liggen bij elkaar en alle korfbalvelden. Maar het is de bedoeling dat vader, moeder, zoon en dochter op één en hetzelfde complex hun sporten moeten kunnen bedrijven. De meest ideale uitwerking van die gedachte is nauwelijks te realiseren, maar een kleine stap in de goede richting zou toch wel gedaan kunnen worden. In een wijk als deze is een complex met velden waarop alleen gevoetbald wordt uit den boze. Ik weet wel, het is allemaal niet zo eenvoudig. Alle clubs hebben eigen clubgebouwen, het zou dus in ons geval problemen geven één van die vier (Spoorwijk, BMT, VCS en wij) te verplaatsen om ruimte te maken voor andere sporten. Een lichtpuntje is de invoering van zevenhandbal. Voor veldhandbal is nu aanzienlijk minder ruimte nodig, de velden zijn kleiner.

Toch blijven die handbalclubs op dezelfde complexen zitten, terwijl er een grote voetbalvelden nood is. Wat is er dan mooier dan dat een voetbalvereniging met één of twee velden verhuist naar een handbalcomplex met drie grote handbalvelden en die handbalvereniging verhuist naar die twee velden? De handbalvereniging wordt er niet slechter van en de voetbalvereniging gaat er op vooruit. Het verdient dus aanbeveling meerhoeksruilen tot stand te brengen. In feite is er een hele herverkaveling van de sportcomplexen noodzakelijk, als het de Gemeente ten minste nog ernst is met die multisportgedachte. Ik ontken niet, dat zulke verplichtingen een hoop geld kosten. Lenig en Snel staat in elk geval niet afwijzend tegenover die multisportgedachte".

Lenig en Snel wordt lening en snel

„We gaan ook een tribune bouwen. We hadden een ontwerp voor een prefab-tribune, maar dat is afgekeurd. We hebben een nieuw ontwerp moeten laten maken en dat gaf weer extra kosten. Het is een eenvoudige tribune, met 6 rijen en 420 zitplaatsen. Wij vinden dat nodig ja, de belangstelling voor ons eerste elftal en voor ons hoogste jeugdelftal is groot. Wij vinden dat die mensen droog moeten kunnen zitten en dan op een goedkope manier. Die tribune gaat ongeveer 50.000 gulden kosten, maar we zijn ervan overtuigd dat we niet meer dan 40.000 gulden nodig gehad zouden hebben als dat eerste ontwerp niet was afgekeurd. De uitbreiding van ons clubgebouw gaat zo'n 200.000 gulden kosten. Aan subsidies krijgen we 10.000 gulden van de Provincie, 20.000 gulden van de Gemeente en ongeveer 15.000 gulden van de NSF. Zelf hebben we zo'n 50.000 gulden en wat we tekort komen lenen we. We hebben nu 51 elftallen. Toen we hier 14 jaar geleden kwamen was dat nog maar de helft. Die groei is logisch, want we zitten in een jonge wijk met veel kinderen. De Gemeente had dus ook kunnen voorzien dat Spoorwijk, VCS, BMT en wij zouden groeien. Er is destijds een clubgebouw neergezet dat toen ruimschoots voldoende was. We hebben toen geen subsidie aangevraagd, en daar zijn we nu wel gelukkig mee. De vereniging groeide maar en dus kregen we ruimtetekort. Er moest een keuken bijkomen, een hal met tochtdeuren, behoorlijke toiletten en speelruimte voor de jeugd. Die uitbreiding is er gekomen en toen hebben we wel gebruik gemaakt van de gemeentelijke subsidieregeling. Toen kregen we die 7000 gulden".

„Twee jaar geleden besloten we dat onze geselecteerde jeugdgroepen wat meer vakbekwame aandacht moesten hebben. Voor de senioren trokken we een goeie trainer aan, Wim Anderiesen, en vorig jaar mocht Pim van der Maas bij ons hoogste jeugdelftal laten, zien wat hij als trainer waard is. Dat ging erg goed en nu hebben we een contract met hem gesloten. Twee oudspelers, Joop Willems die het derde elftal begeleidt en Cas Franke die de selecties van de B- en C-klassers twee keer per week traint, zetten zich belangeloos in voor Lenig en Snel. Wij willen onze vereniging op een hoger plan brengen en dat moet je dan doelbewust aanpakken. Wij vinden het normaal dat een vent die niet traint niet in aanmerking komt voor een selectiegroep. Dat geldt ook voor de junioren. Wij vinden het ook een heel normaal streven dat je kampioen wilt worden. Wij willen dat graag stimuleren. Maar we willen niet dat die zucht naar prestaties ten koste gaat van de gezelligheid. Op de Algemene Vergadering was er een groepje leden dat daar twijfels over had. Wij hebben toen gezegd: wij zorgen ervoor dat de mensen sen die zich willen ontspannen daarvoor hier optimale omstandigheden aantreffen. In onze vereniging is men nogal gauw bang dat de spelers van de selectiegroep bevoordeeld worden. Wij worden dus kritisch in de hand gehouden. Wij hebben trouwens intern in de vereniging een

strakke lijn getrokken die voor iedereen duidelijk moet zijn. Is die lijn voor de leden niet duidelijk, dan aarzelen we niet die duidelijkheid te verschaffen".

„Wij vinden het belangrijk goed voor onze spelers te zorgen, dat wil zeggen dat er goed trainingsmateriaal is en goeie trainingsmogelijkheden. De spelers van de eerste selectiegroep, dat is dan eerste en tweede elftal, krijgen van de vereniging een shirtje in bruikleen. Verder mogen ze voor de wedstrijd een trainingspak dragen met reclame, maar daarin mogen ze niet trainen. En we hebben met een beroepsmasseur een afspraak dat onze geblesseerde spelers naar hem toe kunnen. Dat hoeft zo'n speler dan niet te betalen, dat doen wij, tenminste als die blessure het gevolg is van een wedstrijd of training van Lenig en Snel. Het is wel erg belangrijk dat de jongens uit de selectiegroep met alle verenigingsactiviteiten meedoen".

PIM BEUKEMA